

[Sønderup.]

er optaget af dette problem, finder jeg at vi bør se nærmere på det.

Da vi i sommer for første gang behandlede loven om indmalingspligt, fremførte jeg nogle betragtninger vedrørende landbrugets vilkår og de vanskelige forhold, der består. Jeg skal ikke trætte med gentagelser, men blot understrege den forværring, der siden da har fundet sted. Dansk landbrug har en særstilling, kan man sige, i omvendt betydning.

Det nyder ingen støtte under nogen form, man kan sige tværtimod. I alle andre lande yder man sit landbrug en endog ofte meget vidtgående hjælp, der gør det meget svært for dansk landbrug at bevare sine markeder. Dertil kommer, at det så ofte omtalte omkostningsniveau, løsrevet som det er fra de faktiske forhold, gør det umuligt at nå et tåleligt økonomisk udbytte.

Man kan vel ikke nægte, at det er med bange anelser, man imødeser resultaterne af de forhandlinger, der i disse dage føres mellem organisationerne om de nye lønoverenskomster. Der er mange, der har den opfattelse, at parterne ikke altid har optrådt med lige stor ansvarsfølelse over for den såkaldte tredje part, altså os, som forligsresultatet går ud over. Der kan imidlertid næppe være tvivl om, at det vil udløse forståelige reaktioner, ikke mindst i landbrugskredse, såfremt man slipper en ny bølge af lønstigninger løs, på trods af at eksportlandet Danmarks eksportvilkår desværre må siges at pege i nedadgående retning.

Jeg vil ikke undlade at gøre det ærede medlem hr. Carl Petersen opmærksom på, at jeg ser knap så optimistisk på flæskeproduktionens fremtidsudsigter, som han synes at gøre det. Jeg undlader heller ikke at henlede hans opmærksomhed på, at når det ærede medlem under sin omtale af prisrelationerne mellem dansk og udenlandsk korn gør gældende, at de har fået et lidt andet forløb, end man havde tænkt sig, tror jeg, at det ærede medlem overser den kendsgerning, at det kun er for brødkornets vedkommende, den udvikling foregår, som han antydede. For foderkornets vedkommende er det sikkert fortsat sådan, at udenlandsk foderkorn i mange tilfælde prismæssigt ligger under det danske.

Med disse bemærkninger vil jeg altså give udtryk for vor tilslutning til lovforslaget samtidig med, at jeg udtaler ønsket om, at vi får en udvalgsbehandling vedrørende de problemer om dumpingkorn, som jeg har fremdraget.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Da vi i sommer behandlede det lovforslag, som dannede basis for den lov, der nu foreslås forlænget, gav jeg udtryk for, at vi ikke tillagde det nogen større betydning. Således som det ærede medlem hr. Carl Petersen nys sagde, har det i og for sig også vist sig, at den prisbevægelse udeblev, som man havde regnet med, men jeg er enig med de to ærede tidligere ordførere, når de siger, at nu har vi denne lov, og så kan det være rimeligt, at man skaber ro om dette problem høståret ud, hvis ikke andre forhold griber ind. Derfor er vi indstillet på at stemme for dette lovforslag, som kan skabe ro om den kornhandel, der omfattes af lovforslaget, nemlig handelen med brødkorn.

Vi kan også være enige med det ærede medlem hr. Sønderup i, at det kan være rimeligt i et udvalg at undersøge, om en begrænsning, eller hvad man vil kalde det, af kornindførslen er mulig eller ønskelig set fra det lange løbs synspunkt. Den uro, der er i landbrugskredse, gør det rimeligt, at forskellige muligheder undersøges, efter at den frie prisdannelse ude omkring i verden nu er sat ud af kraft. For det skal vel dog kunne betale sig at dyrke Danmarks jord; det kan vi vel alle være enige om.

Jeg vil imidlertid gerne rette det spørgsmål til det ærede medlem hr. Carl Petersen — for det er klart, at man, når man selv er en slags part i sagen, lytter til enhver optimistisk røst, der kommer i en mørketid —: hvorpå bygger det ærede medlem denne optimisme? Er det på et studium af svinetællingerne her i landet og i de lande, der konkurrerer med os med hensyn til at levere baconprodukter af forskellig art til de importerende lande? Ligger der noget reelt bagved, eller er det blot — skal jeg sige — en lyst til at være optimist i en tid, da der måske er for mange pessimister? Det vil jeg gerne vide, for det ville glæde mig, om der lå realiteter bagved, eller om det blot var en skønmæssig vurdering.